

LEGE

**privind constituirea Centrului cultural
creștin-ortodox al Mănăstirii Cernica**

Notă de prezentare

În apropierea Capitalei, la aproximativ 8 km pe direcția sud-est, se află așezată Mănăstirea Cernica. Atât tradiția acumulată până-n prezent în cadrul acestui așezământ monahal, cât și zona de o frumusețe deosebită în care se află, pot transforma Mănăstirea Cernica – dacă i se acordă importanța cuvenită - într-un mare Centru cultural-creștin ortodox, de pelerinaj și turism, un adevărat plămân spiritual al Capitalei și al țării.

În ceea ce privește frumusețea așezării, observăm că, de la promontoriul pe care se află principala clădire (biserica Sf. Gheorghe, înconjurată de chilii), priveliștea se deschide asupra lacului și a pădurilor din jur, apoi coboară într-un istm înconjurat de ape, lung de aproape o jumătate de km, pe care se află încă două biserici, câteva clădiri pentru școala teologică și un întins teren pentru necropola mănăstirii. Din capătul istmului se poate trece ușor cu barca (vapurașul) pe malul celălalt, spre vest, către necropola neolitică de rit solar descoperită de arheologi în zonă, aproape unicat în țară și în lume.

“Cernica - amplasată pe marginea lacului cu același nume – se numără printre necropolele neolitice cele mai vaste și mai cuprinzătoare din Europa și din lume, fiind în același timp, unul dintre cele mai vechi cimitire preistorice cunoscute până astăzi. Printr-o serie de calcule astronomice confruntate cu măsurători efectuate pe teren, am dovedit că 314 dintr-un total de 327 de schelete măsurate, adică 96,03% se încadrează între limitele riguroase de oscilație anuală a răsăritului Soarelui. Se confirmă astfel că la Cernica, în perioada cuprinsă între anii 4.400 î.Ch. și 4.200 î. Ch, se practica o formă de magie solară. Îngroparea morților se făcea dimineata, în momentul solemn al răsăritului Soarelui, cadavrul fiind orientat în direcția astrului răsăritor în așa fel ca, la înhumarea sa, fața să-i fie luminată de Soare” (Ion Corvin Sângeorzan, *Ghidul Cosmosului*).

După cum se vede, la Cernica, Soarele a fost conceput, din vechimi imemorabile, ca zeitate unică. Este și principala deosebire a religiei creștine față de religiile păgâne anterioare. Cine recunoaște acest adevăr - și la Cernica avem proba lui practică evidentă – intră pe firul unei continuități religioase multi-milenare, pe care noi, din păcate, o uităm și o neglijăm. Ca dovadă în acest sens, halul în care se află întreținută necropola solară de la Cernica, lipsa ei de integrare firească în circuitul de pelerinaj și de ocrotire al mănăstirii.

Nici așezământul creștin-ortodox de la Cernica nu se bucură actualmente de atenția și ocrotirea pe care ar trebui să i-o acordăm.

Numele lui este legat de numele primului sfetnic al lui Mihai Viteazul, vornicul Cernica Știrbei, care l-a ctitorit și l-a înzestrat cu terenuri agricole, păduri, pășuni, livezi, vii, lacuri de pescuit și alte bunuri necesare bunei dezvoltări a acestui lăcaș monahal, în secolele următoare.

Amintim printre altele că aici s-a remarcat marele ierarh și sfânt Calinic, ctitor al învățământului românesc din secolul al XIX-lea, precum și părintele Ilarion Argatu, care a atras, prin sfintele sale calități spirituale și învățături, un amplu pelerinaj la această mănăstire. La Mănăstirea Cernica și-a petrecut tinerețea marele poet Tudor Arghezi, iar prozatorul Gala Galaction și pictorul Ion Țuculescu precum și alte mari personalități politice și culturale, și-au ales aici locul de veci, Mănăstirea Cernica devenind astfel, după Bellu, a doua mare necropolă a Capitalei.

În momentul actual, în cadrul mănăstirii, trăiesc peste 60 de călugări, 135 de elevi și 18 cadre didactice ale liceului teologic care funcționează aici. Peste 150 de săraci servesc aici masa aproape zilnic.

Toate acestea și multe alte acțiuni de binefacere inițiate de slujitorii mănăstirii se desfășoară cu mari greutate datorită faptului că mănăstirea Cernica a fost deposedată de proprietățile ei moștenite din vechime, de către regimul comunist și că această situație continuă și astăzi în mod nefiresc și abuziv.

Ce ne arată documentele de arhivă ? Că în registrul agricol pe 1947 al comunei Cernica, Sfânta Mănăstire figurează cu 140,67 ha pământ arabil, 3,35 ha fânețe, 4 ha grădini de legume permanente, 9 ha de livezi de pomi fructiferi, 3 ha de viță de vie nobilă, 9,67 ha de păduri neexploatate, 55,10 ha de bălți, la care se adaugă 194,78 ha de mlaștini și terenuri necultivabile. Practic întregul lac Cernica aparține Mănăstirii și era folosit cu pescăriile sale în scopuri umanitare.

În "Borderoul populației, proprietăților și exploatațiilor agricole (BAP) din comuna Cernica-Tânganu, plasa Dudești-Cioplea, jud. Ilfov, întocmit conform Recensământului agricol și al populației din ianuarie 1948", Sfânta Mănăstire Cernica figurează cu 449 ha, 3548 m.p. în 5 parcele, - "suprafețe exploatare", din care: 107 ha, 190 m.p. - "arabil"; 2 ha, 2200 m.p. - "grădini" de zarzavat irigate; 17 ha, 1200 m.p. - "pășuni"; 14 ha, 2500 m.p. - "vii altoite"; 12 ha, 7100 m.p. - "livezi cu pomi"; 22 ha, 6950 m.p. - "păduri"; 257 ha, 4550 m.p. - "alte terenuri și neproductive".

Astăzi pe majoritatea din aceste terenuri domnesc abuzul și afacerismul. Ele se cer restituite vechilor lor destinații, conform rolului deosebit pe care marele lăcaș de cult al Sfintei Mănăstiri Cernica îl poate juca în viața socială și spirituală a Capitalei și a țării. Datorită apropierii de București (numai 8 km), datorită tradiției și a vieții monahale de aici, datorită peisajului de o excepțională frumusețe (așezarea este înconjurată de ape și păduri), Mănăstirea Cernica poate deveni în viitor un mare Centru cultural creștin-ortodox, loc de pelerinaj și de recreere sufletească dintre cele mai renumite din țară și din lume.

În acest scop a fost inițiat actualul proiect legislativ pe care îl înaintăm Parlamentului, spre a se face o mare deschidere spre viitor.

Inițiator,
Deputat **DUMITRU BĂLĂEȚ**